

P R Æ F A T I O.

mihi compertissimum esset, tum ex ^a *Vindiciis Ignatianis*, tum plenius & rotundius ex ipsius ore, summum Virum apud se firmissima mente constituisse, si vita, si valetudo, si vel modica à publicis Ecclesiæ negotiis feriatio ex divina benignitate permitteret, se novam harum Epistolarum editionem, cum amplis Annotationibus, quibus Græcus textus simul emendaretur & illustraretur, adornandam, aggressurum esse; præcipue quæsi, an quippiam tale Opusculum suis numeris absolutum, vel saltem quomodolibet affectum, superesset necne: ille statim regerit, D. Pearsonum de hac re serio & summa cum sollicitudine cogitasse, & horas subcesivas, longe antequam vires animi & corporis ex fatali ista ægitudine, quæ illum fere per quadriennium ante mortem occuparat, minuerentur, crebro impendisse, suasque observationes in *Adversaria* pro renata congerere consuevisse, animo tamen ea omnia ad novum strictumque examen revocandi; ultra addens, illa ipsa *Adversaria* penes se esse; quæ mox prolata, una cum duobus exemplaribus *S. Ignatii* editionis Vossianæ, rogatu meo mihi in manus tradidit; ut omni cura in iis corrigendis adhibita, si id cum Ecclesiæ Anglicanæ, sacri ordinis Episcopalis ab ipsis Apostolis instituti retinentissimæ, & Reip. literariæ commodo fieri aut posse aut debere judicarem, ederentur.

Hoc thesauro ditatus, urbe repetita ad hanc ingentem *observationum*, quæ confusim & sæpenumero absque aliqua connexionē sparsæ erant, struem evolvendam me contuli; & inde ea omnia accurate, quantum ista confusio, perplexi characteres, numeri involuti, interpositæque lituræ permiserint, exscripsi, eodem nimirum, quo in manuscripto codice occurrunt, modo, ut de iis maturiori judicio certius & melius statuerem. Sed non longe post D. Alleni ex morbi, qui omnem Medicorum opem & peritiam elusit, violentia è vivis sublato, cujus consiliis, imo & arbitrio me dirigendum volebam, incertior jam redditus, an in hoc proposito urgendo mihi procedendum esset, literis ad reverendum & clarissimum Virum D. Joannem Thanum, Sororis D. Pearsoni filium & Ecclesiæ Cestriensis Præbendarium, scriptis, quum paullo ante didicissem, jus easdem schedas vendicandi ipsi competere, rogavi, ut illæ apud me usque manerent, eo fine, ut tempore opportuno vulgarentur, quod admodum benevole con-

a Part. II. Cap. 15. p. 203.

cessit;

